

1650 dům koupila Markéta Anna Thunová a v roce 1655 jej nechala přestavět. Další dům uprostřed již neměl takovou hodnotu, patrně vznikl rovněž sloučením několika parcel. Markéta Thunová jej získala v roce 1662. Na severním konci městiště vyrostl po roce 1552 druhý rozlehlý dům, protějšek jižního. V letech 1662–63 za Dionýzia Albrechta Koce z Dobrše prošel významnou adaptací, ale teprve další majitelce Ludmile Evě Františce z Volkenštejna se podařilo roku 1671 dům vložit do desek zemských. Konečně roku 1694 i tento druhý nárožní dům získali Thunové (Maxmilián Thun). Sloučení všech domů v bloku jasně odpovídalo záměru vybudovat nový palác. Práce se také skutečně rozběhly o rok později. Jako polír vedl stavbu thunovský stavitel Jakob Anton Achzyger. Práce zřejmě probíhaly velkou rychlostí, protože již v prosinci stejného roku byla sjednána smlouva s vídeňským malířem Johannem Michaellem Rottmayerem na freskovou výzdobu velkého sálu „nového pražského domu“. V listopadu 1696 již byla freska hotova. V tomto roce však ještě běžely stavební práce naplno, platilo se také štukatérovi Giovanni Pietru Palliardimu, zasklívala se okna a doložena je rovněž práce kameníka Johanna Santina-Aichla, který vytvořil dva dosud zachované vstupní portály. Až po delší odmlce se opět objevují dokumenty o úpravách paláce roku 1779, kdy v něm bylo zřízeno divadlo. To roku 1794 vyhořelo a v následující době, zaměřené velmi pragmaticky, se uvažovalo o tom, že palác bude využit jako činžovní dům, ale nakonec bylo dohodnuto prodat jej českým stavům. Smlouva byla uzavřena v roce 1801. Okamžitě byly zahájeny adaptační práce, které řídil Ignác Alois Palliardi, dále se jich účastnil tesař Karl Brust, kameník (Johann Ludwig?) Kranner, řezbář Oswald a po jeho smrti (Ignác Michal?) Platzer. V dalších letech jsou zaznamenány jen drobné údržbové práce, větší opravy spadají do roku

1861. V tomto roce vznikla konečná podoba sněmovního sálu, včetně jeho výzdoby. Někdejší prostor hlavního sálu a posléze divadla byl rozšířen ještě o severní třetinu. V roce 1903 došlo ke zřízení historizujícího krytého můstku přes Thunovskou ulici a konečně v letech 1935–40 proběhla úprava stavovské budovy pro účely Národního shromáždění. Z nejnovějších změn stojí za zmínku výstavba schodiště „v barokním slohu“, navržená Karlem Hurským na počátku roku 1938. Celková obnova přišla tehdy daňové poplatníky na více jak 14 miliónů korun. Další velká rekonstrukce proběhla po roce 1985, kdy budova získala dnešní vzhled. Sídli zde Parlament České republiky.

The Thun Palace (The Governor's Palace, The Parliament of the Czech Republic) (No. 176/III, Malá Strana, Sněmovní)

At the beginning of the 15th century the area of the present palace was taken up by no less than five houses, of which some had already been the result of joining two neighbouring plots of land. In addition, it was the site of the diminutive St. Martin's church. By no later than 1521

Reprezentativní tříramenné schodiště / A typical three-branched staircase /
Prachtvolle dreiläufige Treppe

